

J. A. Hansen: Overfor det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ſte Valgkreds (Nimeſtad) vilde det jo være en aldeles unyttig Beſtræbſe for mig at ſøge at faae ham til at ſe. Sagen anderledes, end han nu et Par Gange har udtalt, at han ſer den. Enhver Modſigelse fra Forſlagsſtillerens Side præller jo af paa den Tro, ſom han ſelv har dannet ſig om Forholdene, og det vilde derfor kun være Lidſpilde yderligere at modſige ham. Jeg lader hans meget venſkabelige og ſmukke Udtaleſe om os fuldſtændig ligge. Det er jo ſaa rart, at han vil hjælpe os ud af en Forlegenhed, — han pleier ikke at være ſaa tilbøielig dertil — men jeg modtager med Glæde dette Udtryk af hans gode Villie til at hjælpe os ud af en vis Forlegenhed, hvori han mener, at vi ere; jeg ſkal kvittere for det gode Sindelag, ſom han der har udtalt. Der var et Medlem (Octavius Hanſen), ſom talte om, at han vilde give mig og mine Venner Tid til at overveie Sagen nærmere. For den Sags Skyld ſkal han ikke ſtemme for Forſlaget, thi vi have overveiet vort Forſlag ſaa fuldſtændig, at vi for vort Bedkommende ikke behøve nogen nærmere Overveieſe. Der er ikke den ſjærneſte Grund for de Herrer til at ſtemme for Forſlaget om Sagens Standſning af Omhu for at ſtaffe os yderligere Tid. Al de ærede Herrer, der ikke ønſte eller anſe det fornødent af faae de Oplyſninger, hvormod der her er Tale, ſtemme imod vort Forſlag, er en Selvfølge. Vi have ſandelig ikke ventet, at de Herrer ſkulde ſtemme for det; thi de have mange andre Veie, gjennem fortrolige Meddeleſer, til at erfare, hvorledes Forholdet til Udlandet er. De behøve derfor ikke at høre Noget herfra, de kunne hver Dag gaa andetſteds hen, de kunne her lige i Nærheden faae al den Underretning, de ønſte; men de Herrer maa huſte paa, at vi i ſaa Henſeende ſtaa ganſke anderledes end de, og det er underligt, at de ikke kunne unde os de Oplyſninger, ſom de have ſaa let ved at faae for deres eget Bedkommende. (Udflydſe af Nimeſtad). Nu har jeg Ordet; jeg vil ønſte, at det ærede Medlem vil tage Ordet efter mig og ſige, hvad det er, han vil, hvis han anſer dette for yderligere fornødent. Sagen er her den, at naar de Herrer ſige, at de ikke ønſte eller anſe det fornødent, at man ſaar diſſe Oplyſninger, ſaa er der fra vor Side ikke det mindſte Andet at ſige hertil, end at de Herrer maa ſtemme imod vort Forſlag; men naar de Herrer ikke ſige dette, men, ſaaledes ſom det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ſte Valgkreds udtalte, blot ſige, at vi have valgt en urigtig Veie, medens de ikke have Noget imod ſelve Forlangendet om Oplyſninger, ſaa ſiger jeg, ſom jeg før ſagde: Naar man mener, at vi ſkulde være gaade frem paa en anden Maade og have valgt en anden Veie, hvorfor ſulle de da ikke Forſlag om en anden Veie? Det, jeg før anførte herom, var et Svær, ikke til de Her-

rer, der ikke ville have Oplyſninger, men til dem, der ikke ere imod Oplyſninger i og for ſig, men imod den Veie, vi have valgt; til dem ſiger jeg: Kom ſelv og foreſlaa en anden Veie! Til det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (Sagd) ſkal jeg ikke ſige Andet, end at den Folkelighe, ſom han nu ſtøtter paa Eſchering og Grundtvig, vilde jeg ønſte, at han havde havt, da diſſe to Mænd ſad her i Salen; men da var han ikke folkelig i den Retning, da troede han ikke paa Eſchering og Grundtvigs Folkelighe; nu derimod, da de ere døde og borte, nu er han pludſelig bleven folkelig i Eſchering og Grundtvigs Maneer, det er ſlem, naar man kommer for ſilbe med ſin Folkelighe. — Vi have nu hørt, hvad det egentlig er, hvormod Spørgsmaalet dreier ſig. Vi have nu hørt den ærede Conſeilspræſidentens Udtaleſe, og efter denne Udtaleſe, ſaaledes ſom det har været mig muligt at opfatte den, forekommer det mig ikke, at der er Grund for Forſlagsſtillerne til at tilraade at ſtemme for det Forſlag, der er ſtillet af det ærede Medlem for Thisted Amts 4de Valgkreds (Eſchørring). Denne Udtaleſe af Conſeilspræſidenten er ikke klar, ikke tydelig. Den er efter min Opfattelse undvigende, og jeg ſynes, at der ligger deri, at det ikke — aldeles ikke — er Regjeringen om at gjøre, at dette Forſlag af det ærede Medlem bliver vedtaget, men at det henſtilles til os — hvad Conſeilspræſidenten ſluttede med — hvad vi vilde gjøre. Jeg tror derfor, at jeg paa Forſlagsſtillerens Vegne ſkal anmode det ærede Thing om at ſtemme mod Forſlaget om Sagens Afbrudſe og Nedſættelse af et Udvalg, og derefter ſtemme for vort Forſlag; thi jeg ſer ikke, at vi efter de Erklæring, der ere fremkomne fra Conſeilspræſidenten, komme et eneſte Skridt videre overfor Regjeringen, end vi allerede ere komne. Naar den høitærede Conſeilspræſident lagde ſædeles Bægt paa, at jeg tidligere havde udtalt, at vi havde ventet en loyal Opfyldſe fra Miniſteren af det Tilhugn eller Løfte, ſom han havde givet i et tidligere Møde, ſaa er det en Selvfølge, at jeg ikke paa nogen Maade har villet gjøre det tvivlsomt, at Miniſteriet troede, at det ſtillede ſig loyal. Det behøvede den ærede Conſeilspræſident ikke at bede os om at tro paa; thi det tror jeg fuldſtændigt paa; men paa den anden Side paaſtaar jeg, at jeg endnu er af den beſtemte Formening, at Regjeringens Stilling til dette Forſlag ikke er en loyal Opfyldſe af det Løfte, ſom er givet os. Dette er min Overbeviſning, og den har jeg Ret til at udtale, idet jeg ikke derved vækker den ſjærneſte Tvivl om, at det er Miniſteriets Tro, at det loyal opfylder ſit Løfte. Alſaa, jeg tilraader at ſtemme mod det foreſlaede Forſlag om at afbrude Forhandlingen og nedſætte et Udvalg, og derefter at ſtemme for vort Forſlag.